

Valná hromada Masarykovy české sociologické společnosti 17. 11. 1995

Na závěr prvního dne konference proběhlo valné shromáždění MČSS. Plénium vyslechlo zprávu o činnosti, kterou přednesl doc. J. Buriánek, informaci o stavu členstva a hospodaření (dr. O. Sedláček) i stanovisko revizní komise (dr. J. Havlová). Jednání potom pozdravila jménem Slovenské sociologické společnosti dr. Eva Laiferová, CSc., zastupující vedoucí katedry sociologie FF UKo v Bratislavě. V následující rozpravě byly předloženy některé náměty na rozvoj aktivit MČSS, z nichž se jako perspektivní (na základě tušeného konsensu) jevíly tyto body:

1. Tematická orientace na propojení sociologie a sociální politiky (námět dr. Šiklové na pořádání série seminářů se zaměřením jak na historii „sociální otázky“, tak na výzkum současných problémů). Tento záměr bude včleněn i do „grantového projektu“ MČSS na rok 1996.
2. Neměla by být opomenuta další témata (např. sociální mobilita). Výbor také doporučil orientaci na problematiku zapojování ČR do EU.

3. Povzbuzení aktivit studentů v oboru by bylo možno dosáhnout organizací studentské vědecké konference (soutěže) s možností napojit se na práci MU Brno.

4. Protože námět na samostatný bulletin zřejmě není zcela realistický, je třeba všemožně využívat korespondence s členskou základnou k předávání aktuálních informací.

5. Diskuse se vrátila i k otázce pojetí MČSS jako profesního sdružení (komory), garantujícího plnění určitých standardů. Taková sdružení již v komerční sféře vznikají a řešení těchto otázek zatím zřejmě není v silách MČSS.

Valné shromáždění nestálo před úkolem volit nové orgány nebo vytýčit strategické koncepce, mělo spíše bilanční charakter. Sociologická společnost se jeví jako konsolidovaná a životaschopná (viz např. realizace zasedání exekutivy ISA, akce sekce sociální patologie), na druhé straně stačilo pohlédnout na složení účastníků večerního zasedání, abychom si položili otázku, kolik má vlastně naše sociologie k dispozici opravdových (ještě jakž takž čerstvých) „tahounů“...

Jiří Buriánek

Konference k stému výročí vydání *Pravidel sociologické metody* Emila Durkheima v Paříži

Dne 7. prosince 1994 uspořádala „Francouzská společnost pro dějiny věd o člověku“ – SFHSH ve vědeckém centru patřícím pařížské univerzitě v ulici Malher č. 9 v Paříži konferenci ke stým „narozeninám“ Durkheimových *Pravidel sociologické metody*. Asi padesát durkheimistů, z velké části patřících spíše k mladší generaci francouzských badatelů, přednášejících i studujících nejen v Paříži, nýbrž i na řadě „venkovských“ francouzských univerzit i v zahraničí, s velkým zaujetím a s četnými temperamentními intervencemi v diskusi sledovala tři dopolední a dva odpolední referáty.

Profesor univerzity v Turinu Massimo Borlandi přednesl referát o Durkheimově metodologickém projektu, jemuž má být věnován

sborník italských badatelů. Má v něm být stať o přijetí Durkheima anglo-americkou sociologií, o vztahu Parsonse k Durkheimovi. V diskusi pak bylo Borlandimu vyčteno, že se málo zabýval významem *Pravidel* v době vydání, že nic neřekl o tom, že o 15 let dříve vytvořil Le Play svoji „metodu sociální“ a že konečně, chceme-li se zabývat prehistorií *Pravidel*, prvenství patří Descartesovu *Eseji o metodě*.

S větším zaujetím než první referát vyslechlo publikum příspěvek Annie Petitové z univerzity v Clermont-Ferrand, který byl nazván: „Durkheim čtenářem Comta a Stuarta Milla“. Přednášející se však stačila zabývat jen první částí týkající se Comta. I tak její referát přesvědčil o úctyhodné znalosti filozofie 19. století, a zejména díla Augusta Comta, který sociologii „pokřtil“, ale Durkheimem byl jako sociolog odmítnut. Durkheim v Comtově díle nejpřísněji kritizoval doktrinářství a příliš filozofický pohled na vývoj lidské společnosti, což